

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสภาพสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปมาก สืบเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การรับเอาวัฒนธรรมของชาวตะวันตกเข้ามาเป็นผลทำให้เกิดความเจริญในด้านของวัตถุ อีกทั้งความผันผวนทางการเมืองก็มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อวิถีชีวิตในความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคมไทย แต่เดิมสังคมไทย มีสภาพความเป็นอยู่ที่ยึดง่าย ประชาชนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน มาบัดนี้สภาพความเป็นอยู่เหล่านั้นได้แปรเปลี่ยนไป กลายเป็นสภาพสังคมที่ต่างคนต่างดิ้นรนไขว่คว้าหาผลประโยชน์ เอารอดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ท่ามกลางความแออัดของจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น ความมีคุณธรรม จริยธรรมในตัวบุคคลเริ่มลดลง จึงเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความเสื่อมถอยของสภาพสังคม และนำมาซึ่งปัญหาที่ต่อเนื่องอีกมากมาย รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น (วิบูลศักดิ์ ศันสนีย์เมธา, 2545, หน้า 1)

วัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อที่เกิดการเปลี่ยนแปลงหลาย ๆ อย่าง ทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ เป็นวัยที่เกิดความสับสนในชีวิต เริ่มมีความรู้สึกทางเพศ ต้องการคำแนะนำในเรื่องการปรับตัว ต้องการยึดมั่นในอุดมการณ์ ปรัชญาชีวิตของตนเอง มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เป็นลักษณะเฉพาะไม่เหมือนวัยอื่น ๆ ถ้าเพื่อน ครูหรือผู้ปกครองไม่เข้าใจวัยรุ่นและไม่ให้ความช่วยเหลือแนะนำในการปรับตัว ก็จะทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหาตามมามากมาย ตามที่ปรากฏเป็นข่าวตามสื่อมวลชนต่าง ๆ เกี่ยวกับวัยรุ่น ก่อการทะเลาะวิวาท ขกพวกตีกัน ทำร้ายร่างกาย ทำลายทรัพย์สินของส่วนรวม การใช้ภาษาด้อยค่าที่รุนแรง ข่มขู่ ฆ่าผู้อื่น ฆ่าตัวตาย รวมทั้งแสดงความรุนแรงทางเพศ ซึ่งอาจจะมีปัจจัยและสาเหตุจากความเครียด ความวิตกกังวล สับสนในชีวิตของตน ความไม่เข้าใจกันระหว่างครอบครัว ครู เพื่อน ขาดทักษะการปรับตัว ขาดที่พึ่งทางใจ หากทางออกไม่ได้ จึงหันไปพึ่งยาเสพติด

ความจริงปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวัยรุ่นนั้นได้เป็นปัญหาทางสังคมมานาน ได้รับความสนใจ แก้ไขและป้องกันมาโดยตลอด แต่ดูเหมือนว่าปัญหาเหล่านี้จะไม่คลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การแก้ปัญหาต่าง ๆ มักจะแก้ที่ปลายเหตุมากกว่าต้นเหตุ และการแก้ปัญหา ยังขาดความร่วมมือ ขาดความต่อเนื่องระหว่างผู้ที่รับผิดชอบต่อดังกล่าวและสังคมโดยตรง ซึ่งได้แก่ บิดา มารดา ครู-อาจารย์ สื่อมวลชน และผู้บริหารประเทศในระดับต่าง ๆ (วัฒนา โอทาตะวงษ์, 2547, หน้า 3)

ปัจจุบันพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงกลายเป็นปัญหาสังคมโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น เนื่องจากเป็นวัยที่มีแนวโน้มของการแสดงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงสูงขึ้นเรื่อย ๆ เห็นได้จาก สื่อมวลชนต่าง ๆ ดังตัวอย่าง เหตุการณ์นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียน นายกวิทยาคม ตบตีกันบริเวณสี่แยกพร้อมทั้งมีการถ่ายคลิปวิดีโอ (มิถุนายน, 2551) เหตุการณ์ 2 วัยรุ่นควมารถจักรยานชนตึกลาดยิงคู่อริหน้าผับ เสียดชีวิต 2 ศพ บาดเจ็บ 1 คน (มิถุนายน, 2551) เหตุการณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อเหตุฆ่าแท็กซี่เลียนแบบเกมออนไลน์ (สิงหาคม, 2551) หรือเหตุการณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คลั่งรักเผาเด็กหญิงทั้งเป็น เนื่องจากแค้นที่เข้าไปคุยกับ แฟนสาวแล้วเดินหนีไม่คุยด้วย (ธันวาคม, 2551) เป็นต้น

พฤติกรรมดังกล่าวมาข้างต้น จัดเป็นพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่ทวีความรุนแรง เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากสาเหตุหลาย ๆ ประการ โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ๆ มักจะพบพฤติกรรม การใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นในระดับสูง ซึ่งพิจารณาจากสถิติจำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกจับกุม ส่งสถานพินิจทั่วประเทศในคดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2541 – 2550 ปรากฏว่า ในปี พ.ศ. 2550 มีคดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายจำนวน 7,784 คดี จำนวนคดีเพิ่มขึ้นเป็น 4 เท่า ซึ่ง บุคคลที่ถูกดำเนินคดีมากที่สุดคือวัยรุ่นอายุระหว่าง 15 – 18 ปี แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรม การใช้ความรุนแรงเป็นปัญหาของสังคมไทยที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น(กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2551)

ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมดังกล่าว ทำให้มีผู้สนใจศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรม การใช้ความรุนแรงของเด็กและวัยรุ่น ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ดังการศึกษาของมนตรี ศรีบุญลือ และคณะ (2540) พบว่า เด็กและ เยาวชนที่ใช้ความรุนแรงในการกระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็ก และเยาวชนที่มาจากครอบครัวที่ ขาดความอบอุ่น บิดามารดาชอบใช้ความรุนแรงกระทำต่อเด็กและสมาชิกในครอบครัวเป็นประจำ ทำให้เด็กเรียนรู้และนำมาปฏิบัติกับผู้อื่น การศึกษาของวัฒนา โอทาตะวงษ์ (2547) ที่ศึกษา ปัจจัยที่ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนในระดับอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย อาชีพ เกษตรกร ความเครียด ความผูกพันในสถานศึกษา อาชีพธุรกิจส่วนตัว สอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภฤกษ์ โพธิ์ไพรัตน์ (2547) ที่ศึกษา ผลกระทบจากการเปิดรับความรุนแรงที่นำเสนอทาง สื่อมวลชนที่มีต่อการจดจำพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงและทัศนคติที่มีต่อความรุนแรงของเยาวชนใน กรุงเทพมหานคร พบว่า การเปิดรับสื่อมีผลต่อการจดจำพฤติกรรมที่รุนแรงผ่านทางสื่อ หนังสือพิมพ์ และสื่อภาพยนตร์ โดยเสนอว่าหากเยาวชนได้รับสิ่งเร้า เช่น อารมณ์ผิดหวัง

ออกหัก เป็นต้น อาจส่งผลให้แสดงพฤติกรรมที่รุนแรงออกมาจากสิ่งที่จดจำผ่านสื่อได้ การศึกษาของ สุวิมล แซ่อึ้ง (2547) ที่ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในครอบครัวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา พบว่า ปัจจัยภายนอกด้านการคบเพื่อน มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดในระดัปลานกลาง ด้านสภาพแวดล้อมชุมชน มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดในระดัปลานกลาง และการศึกษาของรัชตวรรณ มลิวัดย์ (2548) ที่ศึกษา ปัจจัยด้านการควบคุมตนเอง ความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีทำร้ายร่างกาย: กรณีศึกษาเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยด้านการควบคุมตนเอง ที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีทำร้ายร่างกาย ได้แก่ องค์ประกอบด้านความหุนหันพลันแล่น องค์ประกอบด้านความเสี่ยง องค์ประกอบด้านกิจกรรมทางร่างกาย และองค์ประกอบด้านอารมณ์ ปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม ที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีทำร้ายร่างกาย ซึ่งได้แก่ ความรัก ความผูกพัน การผูกมัดทางสังคม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม และความเชื่อ ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีทำร้ายร่างกาย ซึ่งได้แก่ การคบเพื่อน ที่เคยมีประสบการณ์ในการทำร้ายร่างกายบุคคลอื่น

จากสภาพปัญหาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นดังกล่าว และจากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับตัวแปรใดบ้างและตัวแปรใดสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงได้ เพื่อจะนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางในการป้องกันพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่จะเกิดขึ้น และยังเป็นแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมของเยาวชนให้สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์พหุคูณระหว่างพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับตัวแปรความผูกพันทางจิตใจกับครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความผูกพันทางจิตใจกับโรงเรียน การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน การควบคุมตนเอง การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง และการพบเห็นเหตุการณ์ที่รุนแรงในชุมชน
2. เพื่อสร้างสมการการถดถอยพหุคูณ ทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยตัวแปรความผูกพันทางจิตใจกับครอบครัว ฐานะทาง

เศรษฐกิจของครอบครัว ความผูกพันทางจิตใจกับโรงเรียน การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน การควบคุมตนเอง การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง และการพบเห็นเหตุการณ์ที่รุนแรงในชุมชน

สมมติฐานการวิจัย

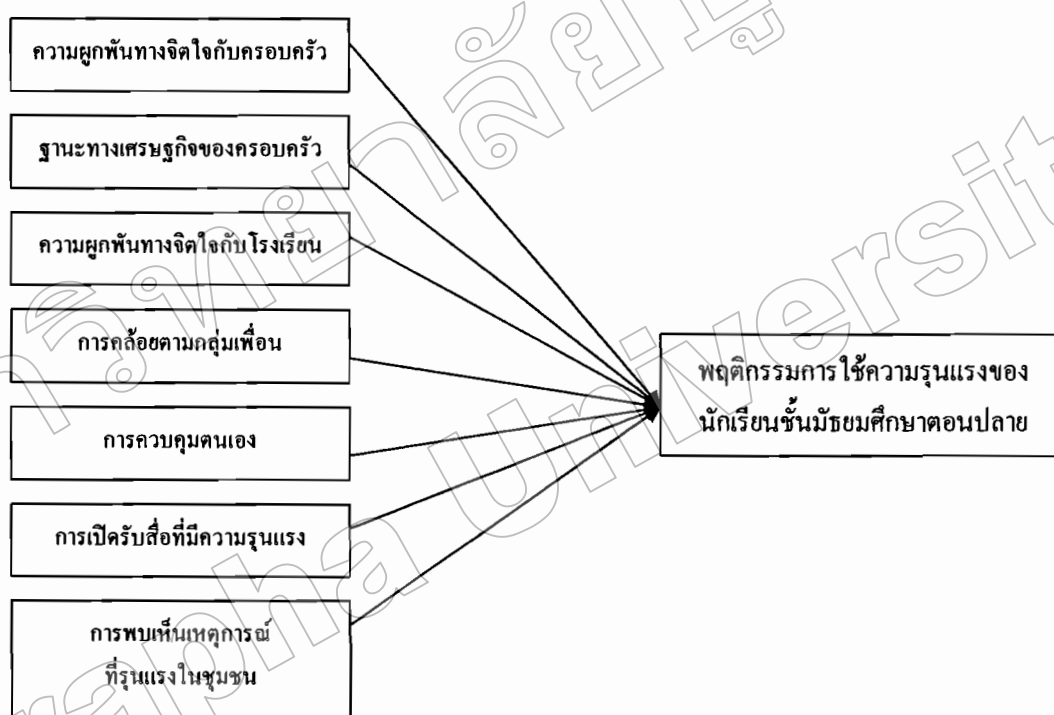
การตรวจสอบตัวแปรทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยตัวแปรความผูกพันทางจิตใจกับครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความผูกพันทางจิตใจกับโรงเรียน การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน การควบคุมตนเอง การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรงและการพบเห็นเหตุการณ์ที่รุนแรงในชุมชน ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีข้อผูกมัดทางสังคมของเฮิร์ชชี (Hirschi, 1969) กล่าวว่า ข้อผูกมัดทางสังคมมี 4 มิติ คือ ความผูกพัน การผูกมัด ความเกี่ยวข้องและความเชื่อ จะเป็นกลไกในการควบคุม หรือยับยั้งไม่ให้บุคคลกระทำความผิด ทฤษฎีการควบคุมตนเองของ ก๊อดเฟรดสันและเฮิร์ชชี (Gottfredson & Hirschi, 1990) กล่าวว่า บุคคลที่มีความสามารถในการควบคุมตนเองต่ำ เป็นคนขาดสติ จะเป็นคนหุนหันพลันแล่น เห็นแก่ตัว และไม่สนใจความรู้สึกของผู้อื่น ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของ ซัทเธอร์แลนด์ (Sutherland, 1947) กล่าวว่า อัตราการกระทำความผิดมากน้อยเพียงใดนั้น เป็นผลมาจากการคบหาสมาคมระหว่างบุคคลในกลุ่ม และการที่บุคคลเรียนรู้จากกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของโวเวล (Vowell, 2007) ที่ศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การควบคุมทางสังคม การควบคุมตนเองที่ส่งผลต่อพฤติกรรมรุนแรงของวัยรุ่น ผลการศึกษาปรากฏว่า สภาพแวดล้อม การควบคุมทางสังคมและการควบคุมตนเองส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่น จากการศึกษาของนวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2534) ที่พบว่า รายได้เฉลี่ยของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน และทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura, 1986) กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์ นอกเหนือปฏิกิริยาสะท้อนเบื้องต้นที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติแล้ว ส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้ โดยกระบวนการเกิดพฤติกรรมเกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าของบุคคล เกิดจากองค์ประกอบปัจจัยพื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้ ประสบการณ์ และปัจจัยทางด้านสรีรวิทยา รูปแบบของพฤติกรรมที่ปรากฏจะเกิดจากการผสมผสานรูปแบบจากหลากหลายสถานการณ์ที่ต่างกัน โดยบุคคลจะสังเกตจากผลของการกระทำต่าง ๆ ที่ผ่านมาและนำผลที่ได้มาเป็นข้อมูล เพื่อพัฒนาให้เกิดความเหมาะสมกับสถานการณ์ในอนาคต

ดังนั้นผู้วิจัย จึงตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์พหุคูณกับตัวแปรความผูกพันทางจิตใจกับครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความ

ผูกพันทางจิตใจกับโรงเรียน การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน การควบคุมตนเอง การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรงและการพบเห็นเหตุการณ์ที่รุนแรงในชุมชน

2. ตัวแปรความผูกพันทางจิตใจกับครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความผูกพันทางจิตใจกับโรงเรียน การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน การควบคุมตนเอง การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรงและการพบเห็นเหตุการณ์ที่รุนแรงในชุมชน สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ทำให้ทราบว่าตัวแปรใดบ้างมีผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นแนวทางในการหาวิธีการป้องกัน ลด หรือจัดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ใช้เป็นแนวทางในการหาวิธีป้องกัน ลด หรือจัดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดชลบุรี จำนวน 16,051 คน

2. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดชลบุรี ที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง จำนวน 100 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรทำนาย 7 ตัวแปร ได้แก่ ความผูกพันทางจิตใจกับครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความผูกพันทางจิตใจกับโรงเรียน การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน การควบคุมตนเอง การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง และการพบเห็นเหตุการณ์ที่รุนแรงในชุมชน

3.2 ตัวแปรเกณฑ์ 1 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง (Violent Behavior) หมายถึง การแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่จงใจใช้กำลังหรืออำนาจทางกายเพื่อข่มขู่หรือกระทำต่อผู้อื่น ต่อกลุ่มบุคคลหรือชุมชนซึ่งมีผลทำให้เกิดหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการบาดเจ็บ หรือ เป็นอันตรายต่อจิตใจ

2. ความผูกพันทางจิตใจกับครอบครัว (Family Attachment) หมายถึง การแสดงออกถึงลักษณะการผูกพันรักใคร่ ความใกล้ชิดสนิทสนม การเอาใจใส่ดูแล การมีกิจกรรมร่วมกัน การเห็นอกเห็นใจให้กำลังใจกัน การให้อภัยกัน การปรึกษาหารือช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่มีระหว่างสมาชิกของครอบครัว

3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (Family Economics Level) หมายถึง รายได้แต่ละเดือนของผู้ปกครองของนักเรียนรวมกัน

4. ความผูกพันทางจิตใจกับโรงเรียน (School Attachment) หมายถึง พฤติกรรมและความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน ซึ่งเกิดจากการได้รับประสบการณ์ในโรงเรียนนั้น ๆ และจะแสดงความรู้สึกออกมาต่อเพื่อน ครูและสิ่งแวดล้อม

5. การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน (Peer Group Conformity) หมายถึง การที่บุคคลมีความคล้ายคลึงทั้งในด้านอายุ ความคิด เจตคติ ตลอดจนความสนใจ คบหาสมาคมกันซึ่งมีพฤติกรรม 2 ลักษณะได้แก่

5.1 การเลียนแบบ (Imitation) หมายถึง ลักษณะการคล้อยตามกลุ่มหรือทำตามกลุ่มเพื่อน เป็นการแสดงพฤติกรรมตามแบบของเพื่อน โดยนักเรียนคิดว่า ถ้าแสดงพฤติกรรมเช่นนั้น จะทำให้เพื่อนยอมรับตนเองมากขึ้น

5.2 การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การถูกขูยงส่งเสริมจากเพื่อน ๆ หรือ ความคาดหวังที่เกิดขึ้น เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมตามความต้องการของกลุ่มเพื่อน ทำให้เพื่อนชื่นชม พอใจและยอมรับตนเองเข้ากลุ่มด้วย และได้รับการชมเชยจากกลุ่มเพื่อน

6. การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง (Violent Media) หมายถึง การอ่าน การชม และการฟัง เรื่องราวหรือเนื้อหาต่าง ๆ ที่มีความรุนแรง ผ่านทางสื่อต่าง ๆ เป็นการนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ โดยเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงนักเรียนกับสังคม เพื่อให้ นักเรียน ได้รับข้อมูล ความรู้และความบันเทิง ซึ่งมี 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ สื่อสิ่งพิมพ์และสื่อภาพเคลื่อนไหว ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือการ์ตูน เกม คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

7. การควบคุมตนเอง (Self-control) หมายถึง ความสามารถในการกำหนดตนเองของบุคคล ด้านความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และการกระทำให้เป็นไปในทิศทางที่บุคคลต้องการ ไม่ว่าจะเผชิญปัญหาหรืออุปสรรคใด ๆ หรืออยู่ในสถานการณ์ที่เกิดปัญหาความขัดแย้งในใจ

8. ความรุนแรงในชุมชน (Community Violent) หมายถึง การใช้กำลัง เพื่อข่มขู่ผู้อื่น ซึ่งมีแนวโน้มที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บ ตาย เกิดความเสียหายเป็นอันตรายต่อร่างกาย ชีวิตและทรัพย์สินได้แก่

8.1 ความรุนแรงในบ้าน (Family Violent) หมายถึง นักเรียนพบเห็นว่ามี การใช้ความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ ในบริเวณบ้าน

8.2 ความรุนแรงในโรงเรียน (School Violent) หมายถึง นักเรียนพบเห็นว่ามี การใช้ความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ ในบริเวณโรงเรียน

8.3 ความรุนแรงในชุมชน (Community Violent) หมายถึง นักเรียนพบเห็นว่ามี การใช้ความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ ในบริเวณชุมชน

9. นักเรียน (Students) หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ที่มีประวัติการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายจากประวัติงานปกครองของโรงเรียน